

Naistena tahame end tunda turvaliselt, ei taha eriti tähelepanu keskpunkti sattuda, rumalasse olukorda jääda ega teiste silmis rumalana või läbikukkununa näida.

Kui vähegi võimalik, pigem väldime selliseid olukordi. Usun, et meie kõigi elus on tulnud ette olukordi, kus oli suurepärane võimalus tunnistada kellelegi Jumalast, palvetada kellegi eest, võib-olla lihtsalt astuda ligi ja öelda kellelegi mingi julgustav sõna või lihtsalt aidata. Sageli aga jääb see meie julgusetuse taha. Mõtleme, et mis siis saab kui see tobedalt välja kukub või inimene tänavalt, keda arvasin tundvat, osutub hoopis kellekski võõraks. Jään ju nii rumalasse olukorda. Palju turvalisem kui ma talle tere ei ütle või teen näo nagu ma teda ei märkaks; ajan parem rahulikult nõ oma asja ja siis on enam-vähem kindel, et midagi hullu juhtuda ei saa.

Kuid kas see on alati õige ja parim lahendus?

Mu elus oli mõnda aega tagasi olukord, kus pidin nõ välja astuma, tegema midagi, mida ma ei teadnud, kuidas see lõpeb. Oli üsna suur võimalus läbikukkumiseks, nii ma arvasin. Lugesin Piiblit ja mulle jäi silma kirjakoht Kohtumõistjate 6:14

*Siis pöördus Issand tema (Gideoni) poole ja ütles: "**Mine selles oma jõus ja päästa Iisrael Midjani käest! Tõesti, ma läkitan sind!**"*

See oli tohutuks julgustuseks. Jumal, siin ma olen, just selline nagu olen; ma ei saa ennast kellekski teiseks teha või olla kuidagi tublim või parem kui olen. Nüüd ma lihtsalt lähen ja vaatan, mis saab. Loodan Sinu peale. Kui kukun läbi, mis siis ikka.

On veel üks lugu Piiblis ühest noorest naisest, kelle julge tegutsemine päästis terve Iisraeli rahva - see oli Ester.

Ester 3:1, 6b, 13

Pärast neid sündmusi ülendas kuningas Ahasveros agaglase Haamani, Hammedata poja, edutas teda ja pani ta istme ülemale kõigist vürstidest, kes ta juures olid. ...ja nõnda püüdis Haaman hävitada kõiki juute, kes olid kogu Ahasverose kuningriigis.

...Siis läkitati jooksjatega kirjad kõigisse kuninga maadesse, et tuleb hävitada, tappa ja hukata kõik juudid, noored ja vanad, lapsed ja naised ühel päeval, kaheteistkümnenda kuu, see on adarikuu kolmeteistkümnendal päeval, ja et nende varandus tuleb riisuda.

Ester 4:3, 6-8

Igal maal, igas paigas, kuhu kuninga käsk ja tema seadus jõudis, oli juutidel suur lein, paast, nutt ja hala; kotiriie ja tuhk olid paljudele asemeks....

Ja Hatak läks Mordokai juurde linna väljakule, mis oli kuninga värava ees, ja Mordokai jutustas talle kõik, mis temaga oli juhtunud, ja andis täpseid andmeid hõbeda kohta, mida Haaman oli lubanud vaagida kuninga varaaitadesse juutide hukkamise eest. Ja ta andis temale ärakirja seadusekirjast, mis Suusanis oli antud nende hävitamiseks, et ta näitaks seda Estrile ja jutustaks talle, ja käsiks teda minna kuninga juurde temalt armu paluma ja oma rahvale abi otsima.

OLI AINULT ÜKS VÕIMALUS - ET ESTER LÄHEB KUNINGA JUURDE JA PALUB ARMU MITTE HUKATA JUUTE. KUID SEE OLI SEOTUD SUURE RISKIGA:

Ester 4:10-11; 15-17

Aga Ester rääkis Hatakiga ja käskis tal Mordokaile öelda: "Kõik kuninga sulased ja kuninga maade rahvad teavad, et igaihe jaoks, olgu see mees või naine, kes kutsumata läheb kuninga juurde siseõue, on ainult üks seadus: ta peab surema; või olgu siis, kui kuningas sirutab oma kuldkepi tema poole, et ta võib jääda elama. Aga mind ei ole kuninga juurde kutsutud juba kolmkümmend päeva."

Siis Ester käskis Mordokaile vastata: "Mine kogu kokku kõik Suusanis leiduvad juudid ja paastuge minu pärast; kolm päeva ärge sööge ega jooge ei öösel ega päeval. Minagi paastun oma teenijatega nõnda. Ja siis ma lähen kuninga juurde, kuigi see pole seadusepärane. Aga kui ma hukkun, siis hukkun!" Siis Mordokai läks ja tegi kõik nõnda, nagu Ester teda oli käskinud.

Ester 7:3-4

Ja kuninganna Ester kostis ning ütles: "Kui ma olen sinu silmis armu leidnud, kuningas, ja kui kuningas heaks arwab, siis kingitagu mulle mu palvel mu elu ja vastavalt mu soovile mu rahvas! Sest meie, mina ja mu rahvas, oleme müüdnud hävitamiseks, tapmiseks ja hukkamiseks. Kui meid oleks müüdnud sulaseiks ja teenijaiks, siis ma oleksin vaikinud, sest seesugune õnnetus ei oleks kuninga tülitamiseks küllaldane."

Me teame sellest loost, et kuningas oli armuline Estri vastu ja tühistas selle korralduse juutide tapmiseks, mis varem oli välja antud.

Ja edasi me loeme:

Ester 8: 15b-17

...ja Suusani linn hõiskas ja rõõmustas. Juutidel oli õnn ja rõõm, õndsus ja au. Ja igal maal ja igas linnas, igal pool, kuhu kuninga käsk ja tema seadus jõudis, oli juutidel rõõm ja ilutsemine, pidu ja head päevad; ja maa rahvast tunnistasid paljud endid juutideks, sest neid valdas hirm juutide ees.

Kui on meie südamele Jumal pannud inimesi, kellele saame öelda julgustava sõna Jumala armastusest, või tulevad ette olukorrad, kus peame mõnes mõttes riskima oma reputatsiooniga, andku Jumal meile julgust minna välja selles jõus, mis meil on, lootes Jumalale.

Lüüli Kogermann

01.05.2010